

Vastaanottaja
Ilmatar Loviisa Oy

Asiakirjatyyppe
Linnustaselvitys

Päivämäärä
9.2.2022, päivitys

Viite
1510045839-001

TETOMIN TUULIVOIMAHANKKEEN PESIMÄLINNUSTOSELVITYS

Päivämäärä **9.2.2022**
Laatija **Hannu Sillanpää, Terhi Alsila, Laura Lopenen**
Tarkastaja **Hanna Valolahti**
Kuvaus **Tetomin tuulivoimahankkeen pesimälinnustoselvitys**
Työnumero **1510045839-001**

Kansi *Auringonnousu Tetomin selvitysalueen pohjoispuolisilla pelloilla vuonna 2019*

SISÄLTÖ

1.	JOHDANTO	4
2.	MENETELMÄT	5
3.	TULOKSET	7
3.1	Linjalaskenta (2015)	7
3.2	Kehräjäkarttoitus (2015)	7
3.3	Pistelaskenta (2019)	7
3.4	Muut kartoitushavainnot	7
3.4.1	Vuosi 2015	7
3.4.2	Vuosi 2019	7
3.4.3	Vuosi 2021	8
4.	JOHTOPÄÄTÖKSET	9
5.	LÄHTEET	10

LIITTEET

Liite 1 Selvitysalueella havaittu pesimälinnusto vuonna 2019.

Liite 2 Linjalaskennan tulokset vuonna 2015.

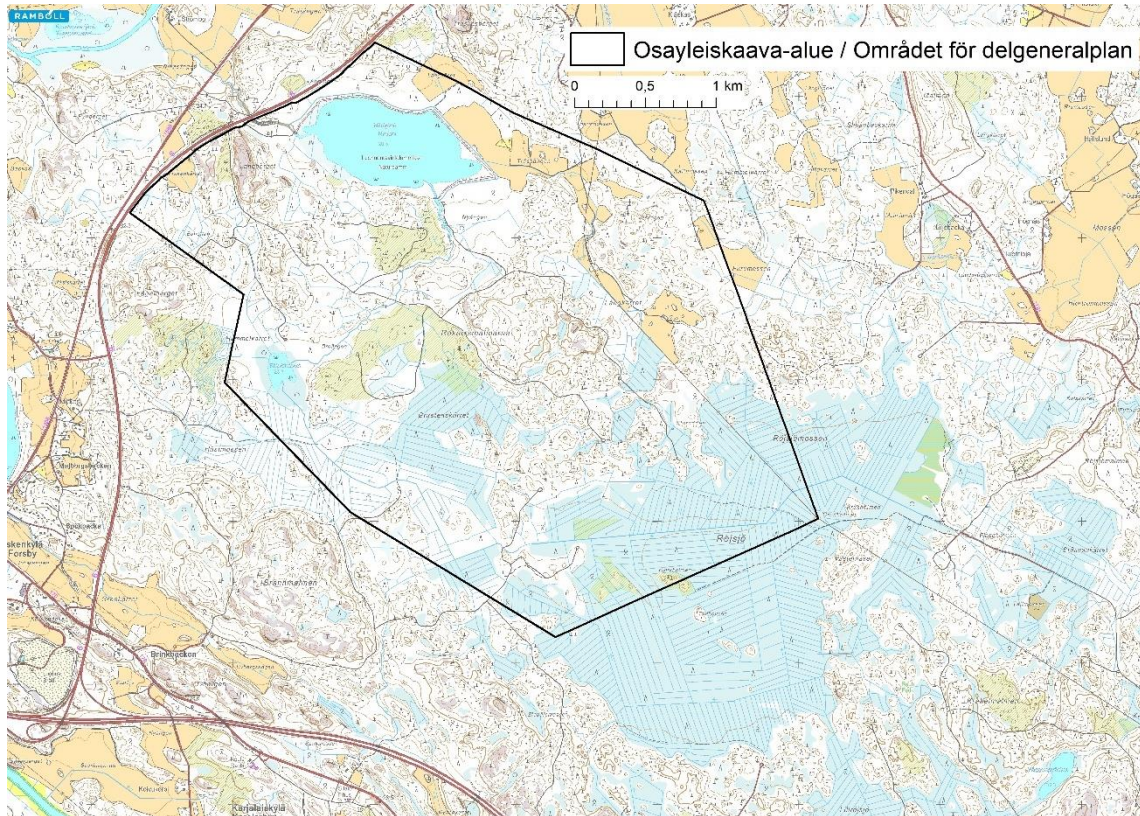
Liite 3 Pistelaskennan tulokset vuonna 2019.

1. JOHDANTO

Ilmatar Loviisa Oy suunnittelee tuulivoimapuiston rakentamista Loviisan kaupungin luoteispuolelle. Suunnittelualue sijaitsee Loviisan kaupungista noin 12 km etäisyydellä luoteeseen valtatie 7 pohjoispuolella ja valtatie 6 itäpuolella. Selvitysalueen rajaus noudattaa osittain vuoden 2016 osayleiskaava-alueen rajausta, mutta suunnittelun edetessä kaava-alueen rajausta on päivitetty (kuva 1-1).

Hankkeen suunnittelun edetessä tuulivoimaloiden lukumäärä on laskettu kahdeksasta nykyiseen viiteen. Varsinaisten pesimälinnustoselvitysten (Ramboll 2015 & 2019) tulosten ohella raporttiin on täydennetty tietoja 25.11.2021 selvityskäynnin yhteydessä alueelta havaitusta talvilinnustosta.

Tämä pesimälinnustoselvitys on laadittu Tetomin tuulivoimahankkeen osayleiskaavoituksen tarpeisiin. Selvitys perustuu alueelle vuonna 2015 tehtyihin kartoituksiin, vuonna 2019 tehtyihin, koko nykyisen osayleiskaava-alueen kattaviin kartoituksiin sekä yleispiirteiseen maastotarkistukseen vuonna 2021. Selvityksen maastokäynteistä ja raportoinnista ovat vastanneet ins. AMK Hannu Sillanpää (vuosi 2015) sekä LuK biologi Terhi Alsila (vuosi 2019) ja FM biologi Laura Loponen (2021) Rambollista Ilmatar Loviisa Oy:n toimeksiannosta.

Kuva 1-1 Osayleiskaava-alueen rajaus.

2. MENETELMÄT

Selvitysalueen linnustoa on kartoitettu eri vuosina sekä linjalaskenta- että pistelaskentamenetelmällä ja kartoituslaskentamenetelmin (Taulukko 1). Lisäksi alueen metsäkanalintujen soidinpaikoista ja petolintujen tarkkailusta on laadittu erilliset selvitykset, jotka on esitetty osayleiskaavan liiteaineistoina. Lisäksi alueen linnustosta on kertynyt satunnaisia havaintoja muiden alueelle tehtyjen kartoitusten yhteydessä (kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitykset, liito-oravaselvitykset ym.).

Taulukko 1. Pesimälinnustoseurannan päivämäärät, kartoitusmenetelmä ja kartoituksen tekijä.

Pvm	Menetelmä	Kartoittaja
29.5.2015	Linjalaskenta (4 km)	H. Sillanpää
3.7.2015	kehrääjien kuuntelukartoitus	H. Sillanpää
28.5.2019	Maalintujen pistelaskenta (kaikki voimalapaikat)	T. Alsila
10.6.2019	Maalintujen pistelaskenta (kaikki voimalapaikat)	T. Alsila

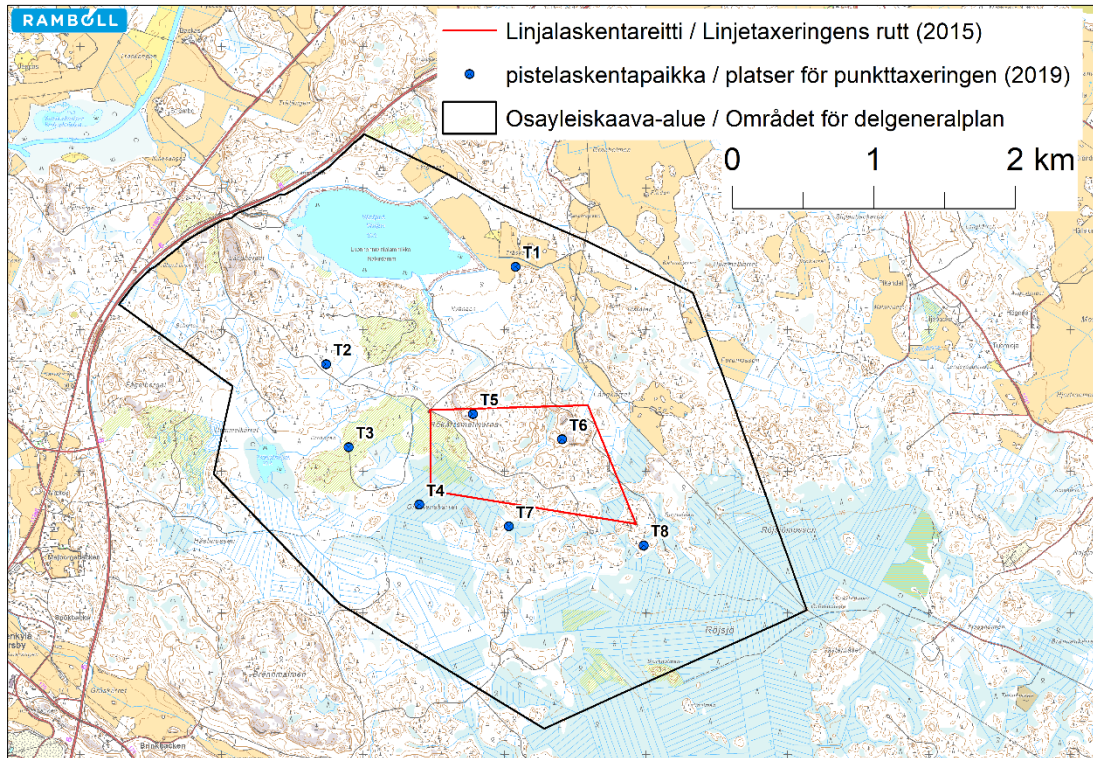
Vuonna 2015 kertaalleen lasketun **linjalaskennan** reitti sijoittui Röjsjön luoteispuolelle, Röckärsmalmarnan kallioalueen ympäristöön (Kuva 2-1). Linja kierrettiin hyvissä laskentaolosuhteissa varhaisen aamun aikana.

3.7.2015 keski- ja aamuyön tunteina alueella tehtiin polkupyörällä ajaen ja säännöllisesti pysähdellen **kehrääjien kuuntelukartoitus**. Kartoitukseen käytettiin aikaa 3,5 tuntia, eli koko yön hämärin hetki. Kehrääjää ei ole luokiteltu alueellisesti tai valtakunnallisesti uhanalaiseksi, mutta se on mainittu EU:n lintudirektiivin I-liitteessä. Kehräjäkartoitus keskittyi suunnittelualan keskiosiin, voimaloiden T2 ja T8 välille alueen metsätieverkoston rajaamalle alueelle.

Kesällä 2019 selvitysalueen pesimälinnustoa kartoitettiin maalintujen **pistelaskentamenetelmällä** kahden maastokäynnin aikana (28.5.2019 ja 10.6.2019) aamun aikana kello 4–7:30 välillä, jolloin lintujen lauluaktiivisuus on yleisesti korkeimmillaan. Pistelaskentakartoitus tehtiin jokaisella suunnitellulla voimalapaikalla (T1-T8). Jokaisessa pisteessä lintuja havainnoitiin täsmälleen viisi minuuttia, ja kaikki sinä aikana havaitut lintuyksilöt merkittiin muistiin, erotellen havaittiinko lintu alle vai yli 50 metrin etäisyydellä. Pistelaskennassa reviirihavainnoksi laskettiin laulava koiras, ruokaa kantavat tai varoittelevat yksilöt, reviirikahakat ja pesä- sekä poikuehavainnot.

Sää oli ensimmäisenä kartoitusaamuna pilvinen ja aamulla satoi hyvin kevyttä tihkua. Tuuli oli heikkoa (2-4 m/s) ja lämpötila oli +7–10°C. Ensimmäisenä aamuna pistelaskennat ajoittuivat välille 04:15-07:15.

Toisena laskenta-aamuna sää oli aurinkoinen ja tuuli heikkoa (3–4 m/s). Lämpötila oli +12–14°C. Toisena aamuna pistelaskennat ajoittuivat välille 04:10-07:30.

Kuva 2-1 Linjalaskentareitin sijainti ja pistelaskentapaikat. Pistelaskentapaikkojen sijainnit ovat samat kuin kaavassa osoitettavat tuulivoimaloiden paikat.

Pistelaskentojen ohella kesän 2019 käyntien aikana selvitysalueella liikuttaessa erityistä huomiota kiinnitettiin uhanalaisiin (Hyvärinen 2019 ym.) ja harvinaisiin lajeihin, lintudirektiivin liitteen I lajeihin sekä Suomen kansainvälisen linnustonseurannan erityisvastuulajeihin.

Vuoden 2021 marraskuussa alueelle toteutetun maastokäynnin yhteydessä havainnoitiin yleispiirteisesti alueella esiintynyttä talvilinnustoa.

3. TULOKSET

3.1 Linjalaskenta (2015)

Vuoden 2015 linjalaskennassa selvitysalueelta havaittiin yhteensä 48 lajia, joista 44 tulkittiin selvitysalueella pesiviksi. Havaitut lajit ovat Etelä-Suomen kasvatusmetsien tyypillistä pesimälajistoa. Linjalaskennasta saatu laskennallinen tiheys oli selvitysalueella noin 319 paria/km², joka on korkeampi kuin alueen keskimääräinen pesivien parien tiheys neliökilometriä kohden (200 – 225 paria/km²). Linjalaskennan perusteella runsaslukuisimmat pesimälajit selvitysalueella ovat peippo, pajulintu ja talitiainen, joiden yhteenlaskettu laskennallinen tiheys (paria/km²) on yli puolet selvitysalueella pesivien parien laskennallisesta tiheydestä. Muita alueella suhteellisen yleisenä pesiviä lajeja ovat vihervarpunen, punarinta, metsäkivinen ja mustarastas.

3.2 Kehräjäkartoitus (2015)

Rökärsmalmarnan kallioalueen ympäristössä havaittiin 3.7.2015 peräti 13 laulavaa kehräjää alle 2 km² alueella, mitä voi pitää Uudellemaalle poikkeuksellisen suurena määränä. Kehräjien parimäärää vertautuu Uudellemaalla Inkoon Kopparnäsin alueen kehräjätiheyteen (12 paria / 5 km², jota on kuvattu maakunnallisesti merkittäväksi) (Ellermaa 2011). Kehräjä on mainittu Euroopan Unionin lintudirektiivin (Neuvoston direktiivi 2009/147/EC) liitteessä I.

3.3 Pistelaskenta (2019)

Ensimmäisellä pistelaskentakierroksella havaittiin yhteensä 25 pesiväksi tulkittua lajia. Pistelaskennasta saatu laskennallinen tiheys oli selvitysalueella noin 214,1 paria/km², joka vastaa alueen keskimääräistä pesivien parien tiheys neliökilometriä kohden (200 – 225 paria/km²). Toisella pistelaskentakierroksella lintujen lauluaktiivisuus oli laskenut, ja pistelaskennan mukainen laskennallinen paritiheys oli enää 126,5 paria/km². Toisella pistelaskentakierroksella havaittiin yhteensä 20 pesiväksi tulkittua lajia, joista kolme oli kokonaan uusia lajeja ensimmäiseen laskentakierrokseen verrattuna.

Pistelaskennan perusteella runsaslukuisimmat pesimälajit selvitysalueella ovat peippo, pajulintu, mustarastas, sepelkyyhky ja tiltalti. Pistelaskennan yhteydessä havaittuja uhanalaisia lajeja olivat hömötiainen (erittäin uhanalainen, EN), pyy (vaarantunut, VU). Silmälläpidettäväksi (NT) luokiteltuja lajeja olivat kiuru, västäräkki ja närhi.

3.4 Muut kartoitushavainnot

3.4.1 Vuosi 2015

Linjalaskennan ohella selvitysalueella tehtiin havainnot kanahaukasta ja hiirihaukasta (vaarantunut, VU). Kanahaukan pesä löydettiin haavasta yli 500 metrin etäisyydellä lähimmästä voimalapaikkojen T2 ja T5 väliltä. Hiirihaukasta tehtiin reviiriin viittaavat havainnot voimalapaikkojen T1 ja T5 väliltä. Lisäksi harmaapäätikan ja palokärjen reviirit todettiin voimaloiden T5 ja T3 väliseltä alueelta. Linjalaskentojen yhteydessä tehtiin lisäksi havainto ohi lentävästä heinätavista (vaarantunut, VU).

Euroopan Unionin lintudirektiivin (Neuvoston direktiivi 2009/147/EC) liitteessä I mainituista lajeista selvitysalueella havaittiin teeri, palokärki ja harmaapäätikka.

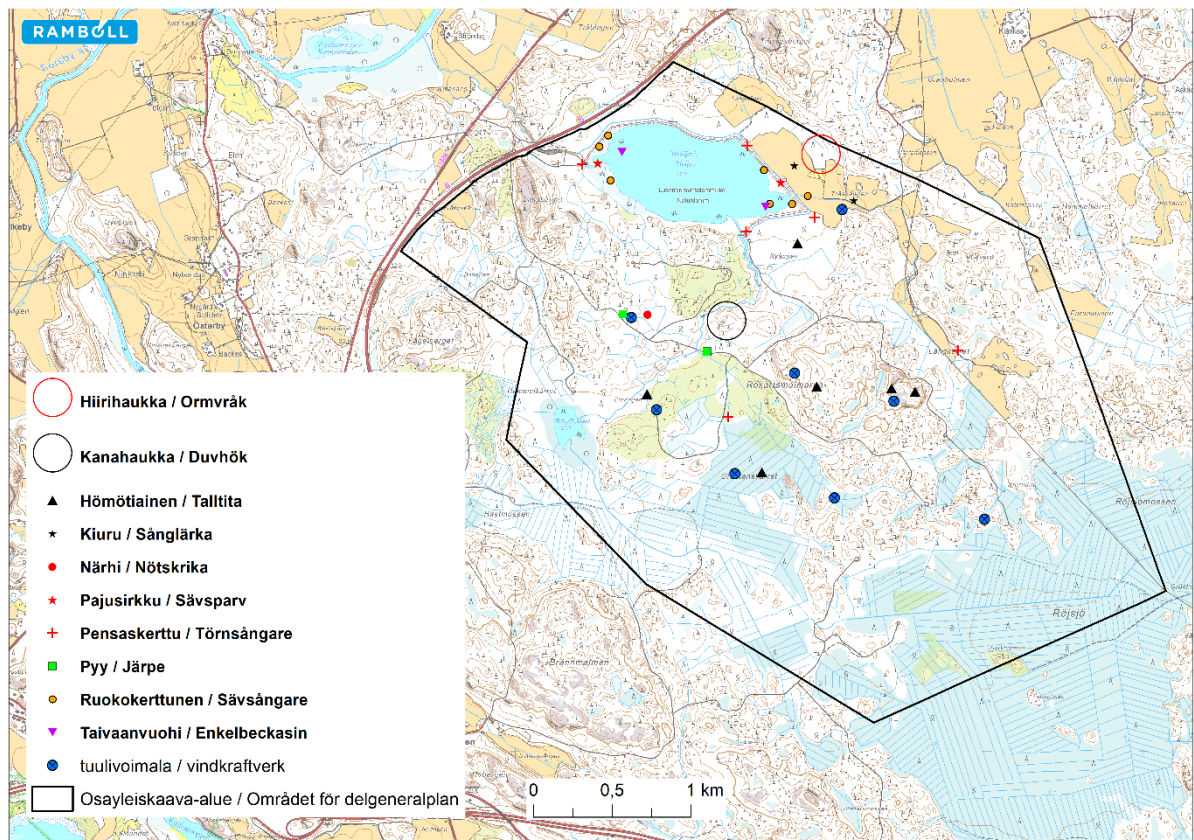
3.4.2 Vuosi 2019

Pistelaskentojen ohella selvitysalueella liikuttaessa havaittiin petolinnuista hiirihaukka ja ruskosuohaukka. Hiirihaukasta tehtiin 28.5. havainto selvitysalueen pohjoisrajalta voimalapaikan T1 pohjoispuolelta. Tällä alueella hiirihaukkaa ei havaittu enää 10.6. eikä myöhemmin heinäkuussa petolintuseurannan yhteydessä. Ruskosuohaukka pesi Niinijärvellä. Muiden petolintujen osalta kaavaselostuksen liitteenä on esitetty vain viranomaiskäyttöön tarkoitettu erillinen liiteraportti.

Niinijärvellä pesiviä kosteikkolintuja olivat mm. laulujoutsen, vaarantuneeksi (VU) luokiteltu pajasirkku ja silmälläpidettäväksi (NT) luokitellut taivaanvuohi (2 paria) ja ruokokerttunen (vähintään 6 paria).

Metsäalueilla pistelaskentapaikkojen ulkopuolella havaittuja uhanalaisia lajeja olivat hömötiainen (erittäin uhanalainen, EN) (yhteensä 6 reviiä) ja pyy (vaarantunut, VU) (2 reviiä) sekä silmälläpidettäväksi (NT) luokiteltu pensaskerttu (vähintään 6 paria). Metsäalueiden yllä havaittiin lennossa suunnittelualueella pesimättömiksi tulkittuja tervapääskyjä (erittäin uhanalainen, EN) ja haarapääskyjä (vaarantunut, VU).

Euroopan Unionin lintudirektiivin (Neuvoston direktiivi 2009/147/EC) liitteessä I mainituista lajeista selvitysalueella havaittiin kurki, pyy, teeri, palokärki ja pikkulepinkäinen. Kurki pesi todennäköisesti Röjsjöträsketillä suunnitellun tuulivoimapuiston länsipuolella. Suomen kansainvälisen linnustonsuojelun erityisvastuulajeista selvitysalueella havaittiin teeri.

Kuva 3-1 Uhanalaisten ja silmälläpidettävien lajien reviiit selvitysalueella. Kanahaukan osalta rengas kuvaa vuonna 2015 löytyneen pesän likimääräistä sijaintia ja hiirihaukan osalta vuonna 2019 tehtyjen havaintojen mukaista mahdollista pesäpaikan sijaintia.

3.4.3 Vuosi 2021

Selvitysalueelta havaittiin petolinnuista varpushaukka. Selvityksen tueksi pyydettiin ajantasaiset lajitiedot myös Suomen Lajitietokeskuksen Laji.fi-palvelusta. Tuulivoimala T1 alueelta sekä sen välittömästä läheisyydestä on tehty aikaisempia havaintoja pesivästä, uhanalaisuusluokitukseltaan vaarantuneesta (VU) hiirihaukasta vuosina 2015–2016.

Alueella esiintyy pääsääntöisesti keskimäärin noin 60-vuotiasta kuusivaltaista sekametsää. Havaittu talvilintulajisto on alueelle tyypillistä. Selvitysalueella runsaimpina havaittu lintulaji oli vanhojen metsien indikaattorilaji hömötiainen (erittäin uhanalainen, EN), jota esiintyi tasaisesti koko selvitysalueen metsäisillä osuuksilla. Talviajalle tyypillisiä linnuston ominaispiirteitä olivat sini- ja talitiaisten suuret yhteisryhmät sekä vihervarpusten noin 20 yksilön ryhmä. Muita alueelta tavattuja lajeja olivat; korppi (10 yksilöä), käpytikka (4 yksilöä), närhi (2 yksilöä) ja punatulkku (2 yksilöä). Viimeisimmän Suomen lajien uhanalaisuusluokituksen (Hyvärinen y. 2019) perusteella närhi on luokiteltu silmälläpidettäväksi (NT) lajiksi. Muu alueella tavattu lajisto on luokiteltu elinvoimaiseksi.

4. JOHTOPÄÄTÖKSET

Selvitysalueen metsien runsain pesimälinnusto on vuonna 2015 tehdyn linjalaskennan perusteella eteläisen Suomen alueelle tyypillistä lajistoa: runsaimmat lajit olivat peippo, pajulintu, talitiainen, punarinta, metsäkirvinen, mustarastas, vihervarpunen ja hippiäinen. Samat lajit olivat runsaita myös vuoden 2019 pistekartoituksessa. Vähäisten pistelaskennan laskentapaikkojen (8 kpl) johdosta tietyt vähälukuiset lajit saivat laskentamenetelmän ohjeiden mukaisesti käytettyjen kuuluvuuskertoimien vuoksi todellisuutta runsaampia pesimäkannan tiheysarvoja sattumasta johtuen. Tämän vuoksi pistelaskennan tulokset soveltuvat heikosti koko suunnittelualueen linnuston runsauksien arvioimiseen. Vuoden 2021 alueelta havaittiin tyypillistä talvikauden lajistoa, jossa koroistuvat alueelle kerääntyvät suuret tiaisyhmät.

Selvitysalueen metsäalueen lajistosta huomionarvoisimmat lajit ovat erittäin uhanalaiseksi (EN) luokitellun hömötiaisen melko runsas kanta, jonka havaittiin nykytilassaan edelleen runsaaksi vuoden 2021 maastokäynnin perusteella. Alueelta tavattu silmälläpidettävä närhi viittaa myös selvitysalueen metsien kytkeytyneisyydestä laajempiin metsäalueisiin, vaikka aluetta luonnehtii pääsääntöisesti hakkuuaukeiden pirstoma maisema. Lisäksi alueella huomionarvoista on heinäkuussa 2015 todettu huomattavan tiheä kehrääjien keskittymä suunnittelualueen keskiosissa. Kehräjäkartoitus on tehty alueella vain yhtenä yönä, joten lajin kannan vaihtelusta tai pysyvistä runsaudesta alueella ei ole tietoja.

Suunnittelualueen pohjoisosassa sijaitsevan Niinijärven pesimälajistoon kuuluu reheville lintujärville tyypillistä lajistoa, kuten taivaanvuohi, pajusirkku, ruokokerttunen, laulujoutsen ja ruskosuhaukka.

Petolinnuista suunnittelualueella on todettu reviiriin viittaavaa käyttäytymistä hiirihaukalta vuosina 2015 ja 2019, lisäksi lajin pesimisestä voimalapaikan T1 läheisyydessä vuosina 2015 ja 2016 on tieto Luonnontieteellisen keskusmuseon rengastustoimiston rekisterissä. Muiden petolintulajien osalta kaavan liiteaineistona on esitetty erillinen, vain viranomaiskäyttöön tarkoitettu liiteraportti.

Suunnittelualueelle tehdyt linnustoselvitykset ovat painottuneet suunniteltujen tuulivoimaloiden alueelle ja niiden lähiympäristöön, minkä vuoksi myös huomionarvoisten lajien havaintoja on tehty enemmän tuulivoimaloiden ympäristössä. Tuloksia tulkittaessa on siis otettava huomioon, että huomionarvoisten lajien esiintyminen suunnittelualueella on todellisuudessa tasaisempaa kuin tässä raportissa on esitetty.

5. LÄHTEET

Ellermaa, M. 2011: Maakunnallisesti tärkeät lintualueet ja niiden tunnistaminen Uudellamaalla. *Tringa* 4/2010-1/2011: 140-174

Hyvärinen, E., Juslén A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.

Koskimies P. 1994: Linnustonseuranta ympäristöhallinnon hankkeissa – Ohjeet alueelliseen seurantaan. Vesi ja ympäristöhallinnon julkaisuja – sarja B18. Helsinki. 83 s.

Koskimies P. & Väisänen R.A. 1988: Linnustonseurannan havainnointiohjeet. Helsingin yliopiston eläinmuseo. 143 s.

LIITE 1. Selvitysalueen pesimälajisto

Uhanalaisuusluokitus (Hyvärinen ym. 2019): EN = erittäin uhanalainen, VU = vaarantunut, NT = silmälläpidettävä. EVA = Suomen kansainväliset vastuulajit. * = laji havaittiin kartoituksissa selvitysalueella, mutta havainto koski todennäköisesti selvitysalueella pesimätöntä yksilöä. ** = havaittu vain v. 2015

Laji	Tieteellinen nimi	Uhanalaisuus	EU:n lintudir. I-liite	EVA
Laulujoutsen	<i>Cygnus cygnus</i>			x
Sinisorsa	<i>Anas platyrhynchos</i>			
Heinätaivi**	<i>Anas querquedula</i>	VU		
Telkkä	<i>Bucephala clangula</i>			x
Pyy	<i>Tetrastes bonasia</i>	VU	x	
Teeri	<i>Lyrurus tetrix</i>		x	x
Hiirihaukka	<i>Buteo buteo</i>	VU		
Ruskosuohaukka	<i>Circus aeruginosus</i>		x	
Kurki	<i>Grus grus</i>		x	
Töyhtöhyppä	<i>Vanellus vanellus</i>			
Taivaanvuohi	<i>Gallinago gallinago</i>	NT		
Metsäviklo	<i>Tringa ochropus</i>			
Kalalokki	<i>Larus canus</i>			
Sepelkyyhky	<i>Columba palumbus</i>			
Kehräjä	<i>Caprimulgus europaeus</i>		x	
Tervapääsky*	<i>Apus apus</i>	EN		
Kiuru	<i>Alauda arvensis</i>	NT		
Palokärki	<i>Dryocopus martius</i>		x	
Käpytikka	<i>Dendrocopus major</i>			
Harmaapäätikka**	<i>Picus canus</i>		x	
Metsäkirvinen	<i>Anthus trivialis</i>			
Peukaloinen	<i>Troglodytes troglodytes</i>			
Punarinta	<i>Erithacus rubecula</i>			
Laulurastas	<i>Turdus philomelos</i>			
Punakylkirastas	<i>Turdus iliacus</i>			
Mustarastas	<i>Turdus merula</i>			
Ruokokerttunen	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	NT		
Hernekerttu	<i>Sylvia curruca</i>			
Pensaskerttu	<i>Sylvia communis</i>	NT		
Lehtokerttu	<i>Sylvia borin</i>			
Tiltiltti	<i>Phylloscopus collybita</i>			
Sirittäjä	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>			
Pajulintu	<i>Phylloscopus trochilus</i>			
Hippiäinen	<i>Regulus regulus</i>			
Talitiainen	<i>Parus major</i>			
Kuusitiainen	<i>Periparus ater</i>			
Hömötiainen	<i>Poecile montanus</i>	EN		
Pikkulepinkäinen	<i>Lanius collurio</i>		x	
Närhi	<i>Garrulus glandarius</i>	NT		
Peippo	<i>Fringilla coelebs</i>			
Vihervarpunen	<i>Carduelis spinus</i>			
Punatulkku	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>			
Pajusirkku	<i>Schoeniclus schoeniclus</i>	VU		
Keltasirkku	<i>Emberiza citrinella</i>			

LIITE 2. Linjalaskennan tulokset (2015).

Laji	Paria	Tiheys (Paria/ neliökilometri)
Sinisorsa	1	-
Heinätaki	1	-
Kurki	1	0,18
Taivaanvuohi	2	0,89
Lehtokurppa	1	4,04
Metsäviklo	2	1,18
Uuttukyyhky	3	0,72
Sepelkyyhky	15	5,95
Käenpiika	2	1,01
Käki	4	0,54
Haarapääsky	1	0,29
Metsäkivinen	17	14,33
Peukaloinen	7	7,17
Rautiainen	8	8,10
Punarinta	12	16,74
Mustarastas	10	11,78
Laulurastas	9	6,94
Punakylkirastas	4	4,18
Hernekerttu	6	6,73
Pensaskerttu	2	3,00
Lehtokerttu	4	4,20
Sirittäjä	1	1,11
Tiltalti	3	2,48
Pajulintu	78	67,48
Hippiäinen	6	11,54
Kirjosieppo	1	1,04
Hömötiainen	3	5,78
Sinitiainen	2	4,74
Talitiainen	14	21,74
Puukiipijä	1	2,11
Pikkulepinkäinen	1	2,37
Närhi	2	3,46
Korppi	2	0,32
Peippo	68	74,08
Vihervarpunen	14	12,42
Pikkukäpylintu	3	4,45
Punatulkku	1	0,99
Keltasirkku	4	4,84
Yhteensä:	316	318,92

LIITE 3 pistelaskennan tulokset (2019)

Laskentakierros 28.5.2019

T1	parimäärä	tiheys (paria/km²)
Keltasirkku	2	46,0
Metsäkirvinen	1	11,2
Peippo	1	18,6
Teeri	2	27,5
Töyhtöhyppä	4	24,8
Yhteensä:	10	128,1
T2		
Mustarastas	2	43,6
Närhi	1	46,9
Peippo	2	37,3
Punarinta	1	30,5
Punatulku	1	15,3
Pyy	1	230,3
Sepelkyyhky	2	4,9
Yhteensä:	10	408,7
T3		
Hernekerttu	1	19,7
Käpytikka	1	17,6
Metsäkirvinen	1	11,2
Pajulintu	3	35,2
Palokärki	1	1,1
Punatulku	1	15,3
Talitiainen	1	37,8
Tiltalti	1	10,7
Yhteensä:	10	148,7
T4		
Hippiäinen	2	116,0
Hömötiainen	1	58,3
Kuusitiainen	1	46,5
Käpytikka	1	17,6
Metsäkirvinen	1	11,2
Palokärki	1	1,1
Peippo	3	55,9
Peukaloinen	1	16,5
Sirittäjä	1	19,7
Yhteensä:	12	342,8
T5		
Hömötiainen	1	58,3
Mustarastas	1	21,8
Pajulintu	3	35,2
Sepelkyyhky	1	2,5
Tiltalti	1	10,7
Yhteensä:	7	128,5
T6		
Hömötiainen	1	58,3
Kuusitiainen	1	46,5
Laulurastas	1	9,3
Pajulintu	1	11,7
Peippo	2	37,3
Sepelkyyhky	1	2,5
Tiltalti	2	21,4
Yhteensä:	9	187,0
T7		
Hernekerttu	1	19,7
Metsäkirvinen	1	11,2
Mustarastas	1	21,8
Pajulintu	4	47,0
Peippo	1	18,6

Pensaskerttu	1	35,5
Talitiainen	1	37,8
Tiltaltti	1	10,7
Yhteensä:	11	202,3
T8		
Hippiäinen	1	58,0
Metsäviklo	1	5,5
Mustarastas	2	43,6
Peippo	1	18,6
Peukaloinen	1	16,5
Sepelkyyhky	1	2,5
Tiltaltti	2	21,4
Yhteensä:	9	166,1

Laskentakierros 10.6.2019

T1	parimäärä	tiheys (paria/km²)
Keltasirkku	1	23,0
Kiuru	1	11,0
Laulurastas	1	9,3
Pajulintu	2	23,5
Sepelkyyhky	1	2,5
Töyhtöhyppä	6	37,2
Västäräkki	2	135,5
Yhteensä:	14	242,0
T2		
Kuusitiainen	1	46,5
Mustarastas	1	21,8
Peippo	2	37,3
Sepelkyyhky	1	2,5
Talitiainen	1	37,8
Yhteensä:	6	145,8
T3		
Hernekerttu	1	19,7
Hömötiainen	1	58,3
Metsäkivinen	1	11,2
Pajulintu	3	35,2
Peippo	2	37,3
Vihervarpunen	1	12,4
Yhteensä:	9	174,1
T4		
Pajulintu	3	35,2
Peippo	2	37,3
Peukaloinen	1	16,5
Yhteensä:	6	89,0
T5		
Laulurastas	2	18,7
Peippo	2	37,3
Sepelkyyhky	1	2,5
Yhteensä:	5	58,4
T6		
Pajulintu	3	35,2
Peippo	2	37,3
Yhteensä:	5	72,5
T7		
Hippiäinen	1	58,0
Lehtokerttu	1	17,3
Talitiainen	1	37,8
Tiltalti	1	10,7
Yhteensä:	4	123,9
T8		
Mustarastas	1	21,8
Pajulintu	3	35,2
Peippo	1	18,6
Punarinta	1	30,5
Yhteensä:	6	106,2